EUROOPA PARLAMENT

2004 *2009*

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

ESIALGNE
2005/2043(INI)

14.4.2005

RAPORTI PROJEKT

Euroopa Parlamendi terrorirünnakuid käsitleva soovituse ettepanek nõukogule: terrorirünnakute tõkestamine, ettevalmistamine ja neile reageerimine
(2005/2043(INI))

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Raportöör: Jaime Mayor Oreja

PR_INI

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK 3

EXPLANATORY STATEMENT 8

SOOVITUSE ETTEPANEK NÕUKOGULE B6-0081/2005 13

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Parlamendi terrorirünnakuid käsitleva soovituse ettepanek nõukogule: terrorirünnakute tõkestamine, ettevalmistamine ja neile reageerimine (2005/2043(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse soovituse ettepanekut nõukogule ELi tasandil integreeritud lähenemise kohta eesmärgiga tõkestada igat tüüpi terrorirünnakuid, end nende suhtes ette valmistada, neile vastata ning nende tagajärgedega tegelda, mille on ALDE fraktsiooni nimel päevakorda võtnud Alexander Nuno Alvaro (B6-0081/2005);

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu V jaotist;

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu VI jaotist, eriti selle artikleid 29, 30, 31, 32, 34, 39 ja 42;

– võttes arvesse Euroopa põhiseaduse lepingut, eriti selle artikleid I-43 ja III-284;

– võttes arvesse kahtteistkümmet ÜRO konventsiooni terrorismiga võitlemise kohta;

– võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti, mille võttis 17. juulil 1998 vastu ÜRO täievoliliste esindajate diplomaatiline konverents;

– võttes arvesse terrorismivastast tegevuskava, mille võttis 21. septembril 2001 Brüsselis vastu Euroopa Ülemkogu;

– võttes arvesse riigipeade ja valitsuste 19. oktoobril 2001. aastal Gentis peetud mitteametliku kohtumise deklaratsioone;

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 14. ja 15. detsembri 2001. aasta Laekeni kohtumise järeldusi;

– võttes arvesse nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsust, millega moodustatakse Eurojust, et tugevdada võitlust raskete kuritegude vastu[1];

– võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmise korra kohta[2];

– võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust terrorismivastase võitluse kohta[3];

[1] EÜT L 63, 06.03.2002, lk 1.
[2] EÜT L 190, 18.07.2002, lk 1.
[3] EÜT L 164, 22.06.2002, lk 3.

– võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust ühiste kahte või enamat liikmesriiki hõlmavate uurimisrühmade kohta[1];

– võttes arvesse nõukogu 22. juuli 2003. aasta raamotsust 2003/577/JSK vara või tõendusmaterjalide arestimise otsuste täitmise kohta Euroopa Liidus[2];

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 25. ja 26. märtsi 2004. aasta Brüsseli kohtumiste järeldusi;

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 25. märtsi 2004. aasta terrorismivastase võitluse deklaratsiooni;

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 17. ja 18. juuni 2004. aasta Brüsseli kohtumiste järeldusi;

– võttes arvesse ELi terrorismiga võitlemist käsitlevat parandatud tegevuskava/tööplaani, mille Euroopa Ülemkogu 17. ja 18. juuni 2004. aasta kohtumisel vastu võttis;

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 4. ja 5. novembri 2004. aasta Brüsseli kohtumise järeldusi;

– võttes arvesse Haagi programmi: vabaduse, turvalisuse ja õiguse tugevdamine Euroopa Liidus[3], mille Euroopa Ülemkogu 4. ja 5. novembri 2004. aasta Brüsseli kohtumisel vastu võttis;

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 16. ja 17. detsembri 2004. aasta Brüsseli kohtumise järeldusi;

– võttes arvesse Euroopa Komisjoni teatist KOM(2004)700, mis käsitleb terrorismi rahastamise ärahoidmist ja selle tõkestamist teabevahetuse parandamise, läbipaistvuse suurendamise ja finantstehingute jälgitavuse parandamisega, teatist KOM(2004)701 valmisolekust ja tagajärgede ohjamisest terrorismivastases võitluses ja teatist KOM(2004)702 kriitilise infrastruktuuri kaitsest terrorismivastases võitluses;

– võttes arvesse Euroopa Komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile terrorismivastaseks võitluseks võetavate meetmete ja tõsise kuriteo muude vormide kohta, eriti teabevahetuse parandamiseks (KOM(2004)221);

– võttes arvesse nõukogu raamotsuse eelnõud Euroopa Liidu liikmesriikide õiguskaitseasutuste vahelise teabe ja jälitusteabe vahetamise lihtsustamise kohta, eelkõige raskete õigusrikkumiste, sealhulgas terroriaktide korral (10215/04);

– võttes arvesse kodukorra artikli 114 lõiget 3 ja artiklit 94;

[1] EÜT L 162, 20.06.2002, lk 1.
[2] ELT L 196, 02.08.2003, lk 45.
[3] ELT C 53, 03.03.2005, lk 53.

– võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit (A6-0000/2005);

A. arvestades, et poliitilisest vaatenurgast on ELi institutsioonide jaoks suurim terrorismiga seotud oht see, et eurooplased reageerivad ühenduse algatustele otsustamatuse, halvatuse või tegevusetusega, eriti rünnaku toimumise hetkel;

B. arvestades, et terrorismi tõkestamiseks ei piisa enamasti liiga pika nimekirja koostamisest üldiste tegevuste kohta;

C. arvestades, et terrorismivastane võitlus rünnakute või muul kujul nõuab igal ajal inimõiguste ja põhivabaduste kaitset kui meie institutsioonide identiteedi olulist elementi ja sümbolit;

D. arvestades, et terrorismi vastu ei tule võidelda mitte ainult üldiselt, vaid seda peavad tegema ka üksikorganisatsioonid või erilise sotsiaalse struktuuriga organisatsioonide rühmad;

E. arvestades, et terroristlike organisatsioonide hajutatud laad on alati neile kasuks, kuna mitte keegi ei tea, kus nende tegevusulatus ja toetus ühiskonnas algab või lõpeb;

F. arvestades, et liidu ohtude hindamise kontekstis on tekkivaks nähtuseks radikaalsete islamirühmituste terrorism, mille toimimisstruktuuri ning rünnakute ajastamist ja rütmi mõistetakse ikka veel puudulikult;

G. arvestades, et puudub vastuolu islamile lugupidamise avaldamise ja selle selgeks tegemise vahel, et radikaalsete islamirühmituste terrorism on stabiilsusele kõige tõsisem oht, millega liidu institutsioonid peavad järgmistel aastatel silmitsi seisma;

H. arvestades, et parimad ennetusvahendid on teadlikkuse tõstmine terroristliku ilmingu tõsidusest, ning arvestades, et praegu on see eelkõige Euroopa institutsioonide ülesanne, kuna teadlikkuse tase ei ole liidus mitte mingil juhul ühtlane ega küllaldane;

I. arvestades, et tõkestamine peab põhinema teabel ning ühiskonnapoolsel terroriohu kestval, ajakohasel ja avalikul hindamisel;

J. arvestades, et Euroopa Parlament on peamine foorum dialoogi pidamiseks ühiskonnaga ja ELi eri institutsioonide vahel ning peab seetõttu suutma jagada teavet mitte niivõrd ainult politseiasjade tegevussfääris kui poliitilises ja strateegilises valdkonnas seoses nende radikaalsete rühmituste organiseeritusega;

K. arvestades, et tõkestamisel on hädavajalik ohu tõsidust ette aimata nii, et avalik arvamus taipaks, et rünnakute toimumise tõkestamiseks on tehtud kõikvõimalikke inimlikke ja poliitilisi pingutusi, ning arvestades, et põhjalik ja pidev tõkestuspoliitika peab – kui rünnakut ei suudeta tõkestada – tagama, et ei oleks usalduskriisi Euroopa institutsioonide seas, mis tuleneb nende ebaõnnestumise tajumisest;

L. arvestades, et selle konkreetse terrorismivormiga tegelemiseks on parim tõkestamisviis see, kui Euroopa kodanikud on teadlikud ja samastuvad Euroopa tasandil olemasoleva poliitilise projektiga;

M. arvestades, et poliitiline reageering saab olemas olla üksnes tõkestamise korral, kuna vastasel juhul võib reaktsioon Euroopa tasandil olla üksnes ebapiisav ja korratu;

1. esitab nõukogule järgmise soovituse:

A) tõkestamise osas kutsub nõukogu üles:

a) muutma olemasoleva üksikasjalike ja üldiste terrorismivastaste algatuste nimekiri Euroopa poliitiliseks projektiks terrorismiga tegelevate radikaalsete islamistlike organisatsioonide vastu võitlemise eesmärgil;

b) algatama koos komisjoni ja parlamendiga teadlikkuse suurendamise kampaania ja välja arendama suhtumist seoses nähtuse tõsidusega, eriti neis Euroopa ühiskondades, kus mure on vähem terav;

c) looma ja käiku laskma uusi vahendeid ja platvorme, mis tuginevad liidu institutsioonidele, eesmärgiga kaasa aidata hinnangu andmisele ning teabevahetusele politsei- ja luureteenistuste vahel kõnealuste organisatsioonide ja nende töömeetodi osas;

d) välja töötama kõik asjakohased vahendid teabevahetuseks USAga, võttes samal ajal arvesse privaatsuse austamise vajadust;

e) looma foorumi teabevahetuseks kõikide Euroopa institutsioonide vahel kaks korda aastas toimuvate kohtumiste põhjal, mille eesmärgiks on kaasa aidata sellisele vahetusele – sellisel juhul mitte operatiivteabe, vaid terroristlike organisatsioonide strateegiat ja töömeetodit käsitlevate andmete vahetusele;

f) andma selge toetuse katseprojektidele, mida on edendanud Euroopa Parlament, eesmärgiga hõlbustada teabevahetust politseiteenistuste vahel;

g) julgustama Europoli ja Eurojusti põhjalikumale spetsialiseerumisele kõnealuse terrorismivormi vastu võitlemisel, tugevdades nende rolli selliste Euroopa mehhanismide hindamisel ja käikulaskmisel, mis võimaldavad vahetada teavet liidu politseiasutuste ja liikmesriikide vahel;

h) tagama, et Euroopa politseikolledþi koolitus- ja spetsialiseerumiskursused võtaksid täielikult arvesse kõnealust terrorismivormi, tundes selle sügavat tähtsust liidu tulevikule;

i) kaasama Euroopa Parlamendi esindajaid kaks korda aastas toimuvatele kohtumistele eesmärgiga tagada nende osalemine mitteoperatiivse teabe andmisel, viies kokku SCIFA, CATSi, EUROPOLi, EUROJUSTi, Euroopa piirivalveagentuuri (EBA), politseijuhtide töökonna (CPTF) ja kriisivaatluskeskuse (SitCen) juhid;

B) reageerimise osas kutsub nõukogu üles:

a) edasi arendama pärast rünnakut automaatselt kohaldatavaid protokolle ja meetmeid;

b) looma alalise büroo, kus määratakse kindlaks terrorirünnakule reageerimine järgmiste kriteeriumide põhjal:

- reageerimine peab toimuma nii palju kui võimalik ühiselt;
- sotsiaalset mobilisatsiooni nõutakse kõikides ELi liikmesriikides, mitte ainult neis liikmesriikides, kus rünnak toimub;
- keskne roll peab olema ohvritel ja nende sugulastel;

c) kindlaks määrama sobivad valimiste ajal toimuvatele terrorirünnakutele reageerimise viisid;

d) ühendama näidisprojektid terrorismiohvrite abistamiseks, luues alalise eelarverubriigi;

e) andma toetust järgmistele terrorismiohvrite abistamise meetmetele:

- Euroopa Komisjoni juures asuva terrorismiohvrite abistamise Euroopa büroo kui ELi institutsioonide info- ja kontaktasutuse loomine;
- terrorismiohvrite õigusi käsitleva ÜRO konventsiooni eelnõu koostamine;
- terrorismile solidaarsusfondist abi taotlemist käsitleva Euroopa Komisjoni algatuse toetamine ja selle kasutamine hüvitusvahendina;
- terrorismiohvritele ähvarduste tegemisega seotud õigusrikkumiste ja vastavate karistuste kindlaksmääramise ühtlustamise toetamine,

f) toetama ühenduse programme, mis pakuvad kaitset ohvritele, kes on terroriaktide tunnistajad;

g) pidama korralisi koosolekuid parlamendi ruumides, viies kokku kirjastajad, meedia direktorid ja juhtivad spetsialistid ning need, kes vastutavad terrorismivastase tegevuse eest ELis,

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev soovitus nõukogule ning teavitamise eesmärgil komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Euroopa Nõukogule ning ÜROle ja selle spetsialiseeritud asutustele.

EXPLANATORY STATEMENT

Prevention:

The greatest risk to democracy and coexistence in Europe today is the terrorism promoted by radical Islamist groups.

The role of the EU institutions in prevention may be summarised in terms of two priority objectives for preventing attacks.

These priority terrorist prevention objectives for the institutions should be:

A.- to endeavour to prevent attacks by means of a European-level project for improving the information flow between the different police forces and authorities;

B.- to ensure that the effort being made by the EU institutions is replicated in society.

Where an attack cannot be prevented, it is essential that all the necessary effort should have been made and transferred during the time concerned, since only thus is it possible to prevent an attack leading to a generalised crisis of confidence.

It is necessary to maintain the requisite political effort, developing and regularly publicising a diagnosis by the EU institutions concerning this form of terrorism, which should be the subject of regular debates in the EP where circumstances demand it.

As things stand, the Council Presidency draws up a document evaluating the terrorist threat every six months, but this document is confidential. It would be preferable if its contents could, as far as possible, be explained to Parliament.

The greatest risk in present circumstances is that the sensation of paralysis, of inaction, of not knowing what to do should spread beyond the EU institutions, and that feelings of this nature on the part of the people of Europe towards the Union institutions should dominate at the very moment when an attack could take place.

To deal with this emerging phenomenon, it is not enough to make a long list of actions, many of them general in nature.

We need to set priorities, to be clear what kind of organisation(s) we are facing, and then communicate our effort.

A double communication effort is required: firstly, we have to reiterate the seriousness of the threat, giving it its full weight while avoiding hysteria; and secondly, we have to put across an idea of the nature of the effort, of the European political project to counteract terrorism.

Reaction is no longer enough

The terrible attacks of 11 September 2001 in New York led to a number of initiatives on the part of the EU, notably the European arrest warrant. Following the tragic attacks of 11 March 2004 in Madrid, an anti-terrorist action plan was put in place.

Today ever firmer action is expected of an EU which has to prove its capacity to act in the area of prevention.

As the most recent attacks (the tragic attacks of Madrid) recede into the background, the political dynamic around the phenomenon is visibly lessening. This is a serious error.

The best form of prevention is to draw up a political project at European level, bringing together the Council, the Commission and Parliament.

This would take the form of a European platform for the exchange of information and data on the phenomenon - emergent and therefore particularly diffuse and unclear - of the activities of radical Islamist groups.

We do not know enough about these groups' forms and rhythms of action. It is therefore now vital to invest in diagnosis and information on the matter.

There is a lack of awareness regarding the terrorist threat, especially in certain Member States which - fortunately for them - have not suffered its consequences. We therefore support the initiatives of the UN Secretary-General, Kofi Annan, for a world awareness campaign on terrorism. At home, the EU must be at the forefront of a campaign to heighten awareness of the seriousness of the issue.

At present, prevention of terrorist acts is a matter for the security forces of the Member States. This will not change during the next decade. Nonetheless, a key role in the fight can be played by Europol and Eurojust.

Both organisations can, in particular, assist by:

A. deepening the diagnosis of the terrorist organisations that we have to confront;

B. operating a more dynamic exchange of information between national police forces and Member States' intelligence services.

It has to be reiterated that the more developed the means and European platforms of information exchange are, the more effective they will be.

It is also vital to promote all measures facilitating the exchange of information between the EU and the US.

Information exchange will be boosted if we can identify and define the type of organisations we are fighting, since only in this way can the necessary flow of information be stepped up.

With an emergent phenomenon such as that of the radical Islamist groups appears to be, the key task is to obtain information on their structure and to undertake a preventive diagnosis of their actions. Now more than ever, information's time has come.

In the area of prevention, we should also stress the following priorities:

A. promote dialogue between public and private sectors on security matters, including representatives of European, national and sectoral associations; develop technological innovation and private-sector involvement in the drawing-up of rules, practices and procedures for improving security for goods and services; devise a security plan for the Union's basic infrastructure; all this calls for dialogue and shared effort;

B. tighten controls on weapons and explosives.

Parliament fully supports all efforts made in this sense by the Commission at the behest of the Council, and urges the Commission and Council to present suitable proposals based on the need to operate strict controls in this area.

Preparation and response:

Should an attack occur, it is essential to bring into play all measures tending to enhance European solidarity.

A terrorist attack on a Member State should be considered an attack on the entire Union, and the scenario adopted should take this into account.

In this connection, we strongly support the Commission's proposal for the creation of new instrument for readiness and rapid response in the event of a serious crisis, including a terrorist attack.

We do not know why terrorists decide to hit a given country, but we can be certain that they will always operate a divide-and-rule strategy.

They will in all cases encourage the idea that an attack has occurred in a given country because of certain policies of that country, thus giving the rest the impression that they are not directly threatened.

Should this be the case, our response to a terrorist attack should be based on the following three criteria:

A. it must be, to the greatest extent possible, a joint and united response, with the Union institutions to the fore;
B. the social mobilisation must, to the greatest extent possible, take place on a joint and united basis: the public must be called upon to respond in all the Member States, not just the Member State in which the tragedy has occurred;
C. a central role must be played by the victims and their relatives, since the main moral force behind the response will be theirs.

For all these reasons, it is vital that the EU should equip itself with a series of protocols and measures to be applied automatically, so that we can avoid giving the impression of improvising our reactions to events.

In view of the experience of recent events such as those in Madrid on 11 March 2004 or in Australia before the elections, or the appearance of videos of Bin Laden two days before the US presidential elections, the EU and the countries of Europe need to consider what position they should take in similar circumstances.

The EU institutions must consider carefully how they should respond to such an eventuality.

We should counter those who claim that prior analysis of possible initiatives tends to sow alarm and even encourage a terrorist attack with the argument that the greatest social panic will occur if we act on an improvised basis and have to decide our responses and actions as we go along.

Both prevention and response merit specific attention.

1. The victims of terrorism

We support the Commission's view that 11 March, which is the European Day of the Victims of Terrorism in memory of the 192 victims of the 11 March 2004 attack in Madrid, should be treated in future as a day of civic and democratic debate on the means of guaranteeing our freedom

The European office for aid to the victims of terrorism which Parliament asked for in its recommendation A6-0010/2004 should be set up immediately. It would take the form of an administrative unit of the Commission, without massive premises or large numbers of staff: its role would, quite simply, be to provide a point of information and reference at administrative level to inform the victims of terrorism on their rights and on where they can go should they need help, while also providing them with information on the victims' associations which exist in the Member States.

The respect we owe to the victims calls for action on our part to ensure the harmonisation of definitions and penalties for the offence of making threats against people who are victims of terrorism.

2 The media

The response of the media is crucial when an attack takes place.

Centralised government initiatives are not appropriate at the moment of an attack. All one can hope for is that the media will respond in a mature fashion based on solid democratic commitment. The media will be more likely to respond positively and unambiguously if they have shared ideas and participated in meetings with political leaders on the subject of terrorism.

The solution does not lie in centralised government action, or in controls, and certainly not in a gagging law.

If we are to evolve joint criteria on the necessary and primary forms of response to be activated by the media, it is essential to hold meetings and seminars at which politicians and journalists can exchange views on the matter.

A European political project

- A long catalogue of measures is not a political project.

- A political project calls for an effort of synthesis and a definition of priorities and directions.

- Today, a political project for responding to the emergent problem of radical Islamist groups has to place the main stress on information.

- What is involved is diagnosis, evidence and improved knowledge.

- The European Parliament must have a role to play in this European political project.

The role of the European Parliament

Parliament cannot confine itself to merely making recommendations to the Council and Commission.

The EP is the institution that is closest to and most representative of the citizens of Europe. Its members are directly elected by them and are obliged to maintain especially close links with them. Like any parliament, the EP has the duty of forming public opinion - in this case, European public opinion, that is, a common opinion shared by all the European societies concerned.

The first task is to make the public aware of the seriousness of the threat.

Parliament's role is not to adopt technical measures of measures in the policing sphere, but to concentrate on the strictly political sphere, beginning with awareness-raising.

It is also one of Parliament's tasks to develop its own role as a forum for dialogue with society - a meeting space for the debate on the problem which is not confined to MEPs alone. The EP's main responsibility is to bring about the reflection in public opinion of the work and efforts of both MEPs themselves and the EU institutions.

Parliament is the forum par excellence for dialogue in the following contexts:

A.- awareness of the Council's and Commission's initiatives;

B.- exchange of views with the social agents concerned and with representatives of the media.

21.1.2005

SOOVITUSE ETTEPANEK NÕUKOGULE B6-0081/2005

vastavalt kodukorra artikli 114 lõikele 1

esitaja: Alexander Nuno Alvaro

ALDE fraktsiooni nimel

ELi tasandil integreeritud lähenemise kohta eesmärgiga ennetada *mis tahes* tüüpi terrorirünnakuid, end nende suhtes ette valmistada ja tegeleda nende tagajärgedega

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse 24. ja 25. märtsi 2004. aasta Euroopa Ülemkogul *vastu võetud* terrorismivastase võitluse deklaratsiooni,

– võttes arvesse 17. ja 18. juuni 2004. aasta Euroopa Ülemkogul *vastu võetud* Euroopa Liidu terrorismivastast *parandatud* tegevuskava,

– võttes arvesse 4. ja 5. novembri 2004. aasta Euroopa Ülemkogul *vastu võetud* Haagi programmis ettenähtud terrorismi ennetamise ja hävitamise meetmete kogu, mida täiendas 16. ja 17. detsembri 2004. aasta Euroopa Ülemkogu juhatuse kokkuvõte, eriti selle terrorismi käsitlev osa,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 114 lõiget 1,

A. arvestades, et Haagi programmis *ette nähtud* terrorismivastasele võitlusele huvi pakkuvaid meetmeid tuleks kiiresti rakendada, et tugevdada vabadust, julgeolekut ja õiglust Euroopa Liidus;

B. arvestades, et terrorirünnakute tõhusaks ennetamiseks ja *tõhusaks terrorismivastaseks võitluseks*, samas austades inimõigusi ja põhi*vabadusi*, ei saa liikmesriigid oma tegevust suunata vaid nende enda julgeoleku kaitseks, vaid peavad seda suunama ka ELi julgeolekule tervikuna;

C. arvestades, et jätkuva terroriohu vastases võitluses on ilmsiks tulnud, et üks Euroopa Liidu poliitika olulisemaid elemente on lojaalse koostöö parandamine Euroopa Liidu institutsioonide vahel;

D. arvestades, et on oluline kasutada juhust soodustada ELi võimete tugevdamist ja arengut terrorirünnakute ennetamise, ettevalmistamise ja reaktsiooni valdkondades,

1. edastab nõukogule järgmised soovitused:

   a) võidelda terroriohu vastu, tugevdades koostööd nii sisemisel kui *ka* rahvusvahelisel tasandil;

   b) kiiresti rakendada Haagi programmis pealkirjaga “Vabaduse, julgeoleku ja õiguse

tugevdamine Euroopa Liidus" *ette nähtud* meetmeid, eriti neid, mis pakuvad huvi terrorismivastasele võitlusele, austades täielikult põhiõigusi;

c) nõuda, et liikmesriigid ühendavad luure- ja julgeolekuteenistustelt saadud *teabe* mitte ainult nende enda julgeolekuohtude tõrjumiseks, vaid ka vajadusel teiste liikmesriikide sisejulgeoleku kaitseks;

d) *võtta kiiremas korras vastu* kõik vajalikud õiguslikud meetmed, et ELi tasandil koostada ühtne ja tõhus raamistik nii *mis tahes* tüüpi terrorirünnakute ennetamiseks kui *ka* nende tagajärgedega tegelemiseks, kaasa arvatud meetmed, mille eesmärk on tagada laitmatu koostöö toimimine vägede, julgeolekuorganite ja väliskoostöö vahel, tagades ühtlasi demokraatlikku järelevalvet ja põhiõiguste kaitset;

e) tagada terrorismiohvrite ja nende perekondade kaitse ja adekvaatne abi, tehes vajalikke assigneeringuid Euroopa Liidu iga-aastastesse eelarvetesse,

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev soovitus nõukogule ja teavitamise eesmärgil Euroopa Ülemkogule ning Euroopa Komisjonile.